

Vg. (Æ 16). — *dult arf* n. Omtvistat, till sin rättsgrund bestritt arv. Ög. (Æ 5 o. 6). — *döþær takær arf* Ög. (Æ 7).

arfgængær adj. Berättigad till arv. Ög. (G 5).

arftaki m. Arvtagare. Ög. (K 23).

arftakin adj. Arvtagen, ärvd. Vg. (I 2).

arvtökær adj. Berättigad till arv. Ög. (Æ 1).

arvi m. Arvinge. Vg. Ög.

arvingi m. Arvinge. Vg. (Md 1).

bakarf n. Bak- (o. sido)arv. Ög. (Æ 3).

bakarve m. Bak- (o. sido-)arvinge. Ög. (Æ 3).

brystarf n. Bröstarv. Ög. (Æ 3).

brystarve m. Bröstarvinge. Ög. (Æ 3).

dána- (l. -æ-) *arf* n. Arv som tillföll konungen l. biskopen efter i landet avliden frändelös utlänning. Vg. (Æ 14) Ög. (Æ 22).

fanga fæþrini n. Jord som man ärvt av sin fader (l. annan släkting) i vars hand den var avlingejord. Ög. (ES 19).

firi-arf n. Bröstarv. Ög. (Æ 3).

forna fæþrini n. Fädernejord (l. annan arvjord) som från äldre tider varit arvjord inom släkten. Ög. (ES 19).

fæþærni Vg. (Æ 8) l. *fæþrini* Ög. (D 7 m. fl.) n. Fädernearv.

iannarf n. Arv som delas i lika huvudlotter å fäderne- o. mödernesidan. (Se SCHLYTER B XIII.) Ög. (Æ 3).

iann-arva Ög. (Æ 3) l. *-arvi* Vg. (Æ 3) oböjl. adj. Samarva.

iannærvingar m. pl. Arvingar som äro jämskylda med den döda. Ög. (Æ 3).

möþærni Vg. (Æ 5 o. 8) l. *möþrini* Ög. (D 7, Æ 10 m. fl.) n. Mödernearv.

skaparvi m. Bröstarvinge. Ög.

skæptarve m. Bröstarvinge. Vg. (Æ 21).

sunær arvær m. Arv efter son. Vg. (Æ 2).

sundærkulla arf n. Arv som tillfaller halvsyskon. Ög. (G 21).

ærfþ f. Arv. (Vg.) Ög. — *ærfþæ(r) vitni* n. Bevisning därom att man gm arv blivit ägare till ett omtvistat ting. Vg. (I 2).

ærva l. -æ vb. Ärva. Vg. Ög.

ærvsöl n. Arvöl. Vg. (Md 13). — Jfr I 9.